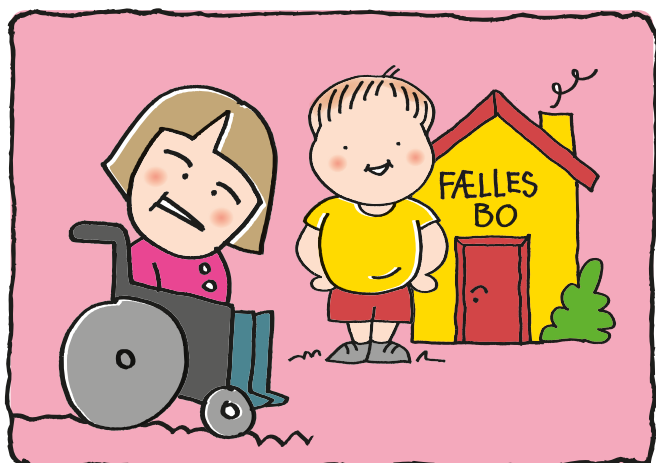
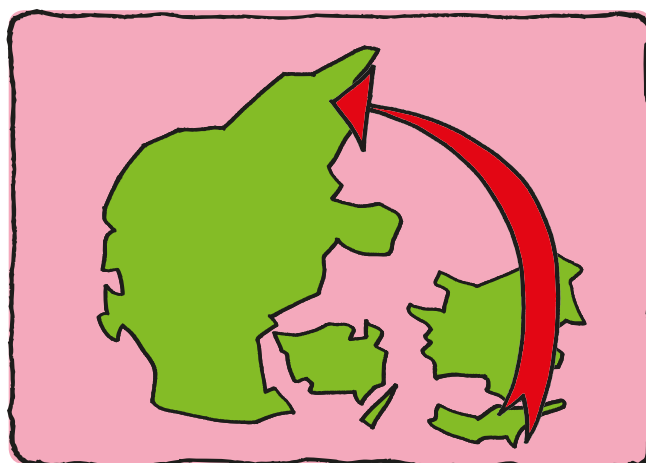

DEMOKRATISK B-MEDLEMSKAB

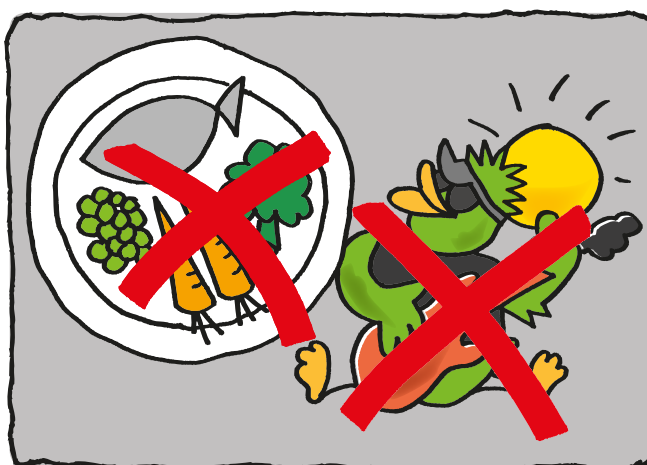
Her er Katrine. Hun har udviklingshæmning, og hun bor i en kommune i det nordlige Jylland i et bofællesskab med Mathias og to andre.

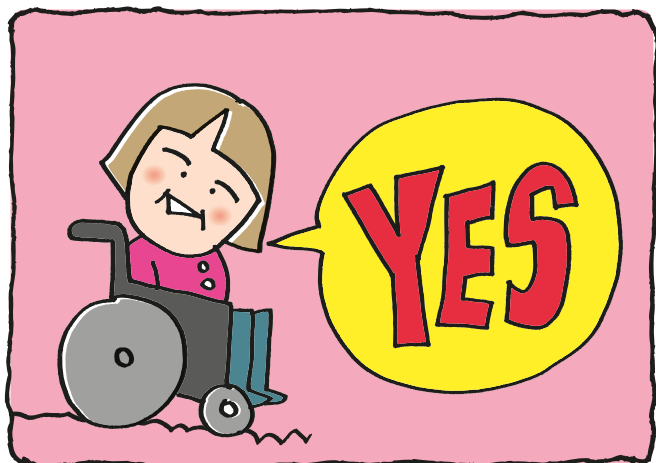
Katrine er egentlig fra en kommune i det sydøstlige Danmark, men da hendes forældre for et år siden flyttede til Nordjylland, ville hun også gerne flytte, så hun kunne være tæt på dem.

Katrine glædede sig til at flytte. Hun havde nemlig været på besøg hos Mathias og de andre. De fortalte om, at de tog på en masse ture, blandt andet på Sølundfestival, og at de gjorde meget ud af at lave god og sund mad sammen.

Men kort efter Katrine var flyttet, ændrede hendes gamle kommune sit serviceniveau. Nu ville den ikke længere betale for ledsagelse på ture og udflugter eller for, at pædagoger hjælper med at lave mad.

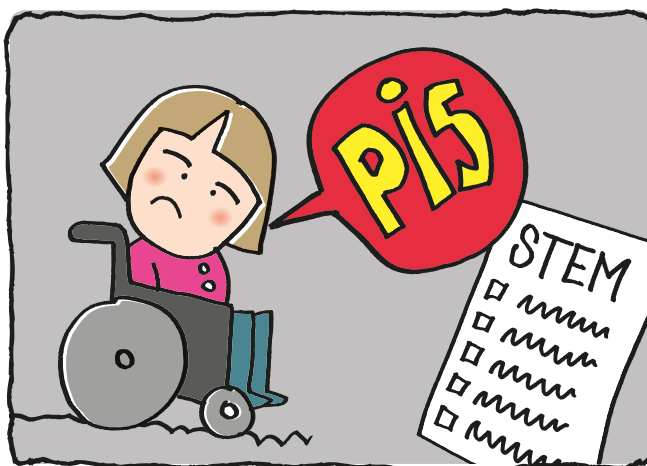
Pyt, tænkte Katrine – det har heldigvis ikke noget med mig at gøre længere.

Men der tog Katrine fejl. På grund af noget, der hedder handlebetalingskommune-reglerne, er det stadig hendes gamle kommune, der både betaler for hjælpen til Katrine og som bestemmer, hvor meget hjælp hun skal have resten af sit liv.

Så nu sidder Katrine og spiser microbølgemad fra et centralkøkken, mens hendes tre bofæller spiser den lækre hjemmelavede mad. Og om sommeren sidder hun alene hjemme, mens de andre er på Sølundfestival.

De mærkelige handlebetalingskommune-regler betyder også, at Katrine ikke har mulighed for at påvirke, hvilken hjælp hun får. For de politikere, der bestemmer det, sidder jo i hendes gamle kommune – og der kan Katrine ikke stemme længere. Hun er altså blevet en slags demokratisk b-medlem.

Demokratisk B-medlemskab

Ændringen af de såkaldte handlebetalingskommune-regler fra 2010 betyder, at adskillige tusinde borgere med handicap er blevet frataget stemmeretten i forhold til de kommunalpolitikere, som træffer en lang række vitale beslutninger på deres vegne.

Ved det kommende kommunalvalg er der en stor gruppe medborgere, som er afskåret fra denne fundamentale demokratiske rettighed – og det er de vel at mærke udelukkende, fordi de har et handicap og bor i en anden kommune end deres handlebetalingskommune.

De har ikke stemmeret i den kommune, som fastlægger serviceniveau og træffer konkrete afgørelser om deres hjælp. De har naturligvis stemmeret, der hvor de bor, men når det gælder hjælpen efter sociallovgivningen, er det en anden kommune, og dermed nogle andre kommunalpolitikere, der bestemmer. Det må da siges at være et demokratisk problem af de helt grundlæggende. ER DET FAIR?

**ER DET
FAIR?**